

Секція 5
**Облік, аудит і оподаткування діяльності суб'єктів
підприємництва**

**ПОНЯТТЯ ТА СУТНІСТЬ АВТОМАТИЗОВАНОЇ ФОРМИ
БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ**

*Богач О.В., викладач вищої категорії
Лозівської філії Харківського державного
автомобільно-дорожнього коледжу*

З розширенням та ускладненням господарської діяльності збільшується обсяг облікової інформації та ускладняється її обробка.

Механізація бухгалтерського обліку пройшла низку етапів. Спочатку обчислювальна техніка ґрунтувалася на електромеханічному принципі, коли використовувався комплект перфораційних машин, що працюють на перфокартах: перфоратор, сортування, табулятор.

Потім перфораційна техніка стала замінюватися обчислювальною технікою на електронному принципі дії, тобто. ЕОМ. Цю форму бухгалтерського обліку найчастіше називають машинно-орієнтованою, або автоматизованою. Спочатку ЕОМ були на електронних лампах і мали величезні розміри, потім їх замінили ЕОМ на транзисторах.

На основі нової технічної бази з'являються комп'ютери, а з винаходом інтегральних схем з'явилися міні-ЕОМ та мікропроцесори, які були базою створення персональних електронних обчислювальних машин (ПЕОМ).

На їх основі в бухгалтеріях створюються автоматизовані робочі місця (АРМ бухгалтера).

ПЕОМ має велику внутрішню і необмежену зовнішню машинну пам'ять, величезну швидкість обчислювальних і логічних операцій з представленням необхідної інформації на моніторі (екрані) і паперових носіях (за допомогою друкарського пристрою - принтера).

Облікова інформація вводиться в комп'ютер із первинних документів бухгалтером, але попередньо фахівці-програмісти вводять спеціальні програми для обробки первинних документів та отримання готової звітності. Програми містять алгоритми вирішення завдань та форми необхідних облікових реєстрів. Програми можуть бути функціональними (для кожної ділянки бухгалтерського обліку: облік основних засобів, облік матеріалів тощо) та універсальними.

Перевага автоматизованої форми обліку виражається у швидкості, точності та більш логічно обґрунтованій послідовності обробки облікової інформації з аналітичним висновком.

Основою автоматичної форми обліку є дані первинних облікових документів, які у міру здійснення господарської операції вводяться до бази даних бухгалтерської програми.

Обробка облікових даних, їхнє угруповання та узагальнення проводиться за допомогою бухгалтерської програми безпосередньо в комп'ютері.

В результаті систематизації та узагальнення облікових даних можна отримати практично будь-яку інформацію, аналогічну до тієї, яка міститься у звичайних облікових регістрах синтетичного та аналітичного обліку.

Бухгалтерські програми, що застосовуються у наш час, дозволяють здійснювати введення облікових даних, їх обробку, зберігання, видачу зведеної інформації про діяльність організації та ін.

При веденні регістрів бухгалтерського обліку за допомогою комп'ютерних програм має бути передбачена можливість виведення інформації, що міститься в облікових регістрах, на паперові носії інформації (тобто має бути передбачена їхня роздруківка на принтері).

Автоматизована форма обліку, заснована на використанні електронно-обчислювальної техніки, є комплексною автоматизацією облікового процесу, починаючи від збору первинних облікових даних до отримання бухгалтерської звітності.

Інформація довідкового характеру вводиться в ЕОМ на початку роботи, поточна облікова інформація - з первинних документів або спеціальних реєстраторів облікових даних. Обробка облікових даних здійснюється за спеціальними програмами, відповідно до яких отримана облікова інформація може зберігатися, надходити в обробку, видаватися на екран або на друк.

Література:

1. Бутинець Ф.Ф., Івахненко С.В., Давидюк Т.В., Шахрайчук Т.В.. Інформаційні системи бухгалтерського обліку. /за ред. Ф.Ф. Бутинця. Житомир: ПП «Рута», 2002. 544 с.

2. Шквір В.Д., Загородній А.Г., Височан О.С. Інформаційні системи і технології в обліку : навч. посіб. Львів : Львівська політехніка, 2003. 268 с.

«ПЕРЕХІДНІ» ЛІЖКО-ДНІ ЯК ОБ'ЄКТ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ ДІЯЛЬНОСТІ САНАТОРНО-КУРОРТНИХ ЗАКЛАДІВ

*Іваненко В.О., к.е.н., доцент
Житомирський державний університет імені Івана Франка*

Наявність значної кількості санаторно-курортних закладів та їх різноманітність зумовлюють їх соціальне значення, що виявляється в можливості розширення та урізноманітнення оздоровчих послуг населенню. Санаторно-курортний комплекс є елементом соціальної інфраструктури держави (незалежно від форми власності підприємств такого комплексу), оскільки забезпечує право на відпочинок та охорону здоров'я населення. У зв'язку з цим ціна санаторно-курортних путівок, що складає доходи, повинна формуватися з урахуванням фактично понесених витрат та норми прибутку, яка б враховувала не лише інтереси власників санаторно-курортних закладів, але й рівень життя населення.